UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sermones Fratris Gabrielis Barelete ordinis predicatorum tam quadragesimales: q[uam] de sanctis

Barletta, Gabriel

Parisius, 1507, XXV. Jan.

Duo prologi communes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-69837

Visual Library

Si enĩ debet venire ad conſecrandu z
nos in hoc feſto requiritur ꝙ habea=
mus illa q̃ requirunt in conſecratiõe
eccleſiarum. Primo requirit miſſe ce
lebratio. De cõſe. di. i. c. i. ⁊. c. de fabri
ca. ita requirit oratio in hoie. Scdo
reliquie ſanctorum. De conſe. di. i. c
De fabrica. c. Placuit. Reliquie ſan=
ctorum eſt imitatio bonoꝝ ⁊ ſanctoꝝ
Tertio requiritur electio cadaueru z
paganorũ. De conſe. di. i. c. Eccleſiam
Ita requiritur in homine vt cadauera
carnalia vitia eijciãt. Quarto debet
dotari anteq̃ꝫ conſecretur. xvi. q. vij. c.
Pie. Dos iſta eſt fides in homine. Uñ
patet ſermo.

Prologus cõmunis.

Gloria et hono
re coronaſti eum dñe. In
p̃s. ¶ Uilis ⁊ ignobilis
vere poteſt iudicari vita hois dum il
la ſit ſuppoſita regimini celorũ ⁊ tan
tis miſerijs quantas inducunt cele=
ris motus ⁊ dominiũ ſperarũ eterna=
rum. Doni accomodate. Jacob vocita
uit hanc noſtram vitam propter ſuum
continuum defluxum: peregrinationẽ
Gene. xlvij. Dies peregrinationis vi=
te mee centum triginta annorum ſunt
praui ⁊ mali. ⁊ Job ſimiliter cogno=
ſcens defectum ⁊ miſeriam vite no=
ſtre dicit Alber. vij. ca. Memento qꝛ
ventus eſt vita mea. ⁊ Alber. xxi. ſub
iungit. Homo natus de muliere breui
viuens tempore re letur multis miſe
rijs. O quot patibula: quot ſunt egri=
tudines corporis. Quot immenſe paſ
ſiones animi. Quot excidia. Quot rui
ne. Quot ſupplicia. Quot iacture.
Quot naufragia. Quot alie diſpoſiti=
ones: quibus ſuppoſitus eſt homo. Uñ
eſt neceſſarium ꝙ animo ſuo cõtinue
adiungatur moleſtia. Unde Petra: in
v. triumpho tempo. Apparet mihi in=
gens vanitas corꝫ figere in illa que tẽ
pore pereunt que quanto plus retine=
as preterierunt. Cum itaq̃ꝫ ſit vnum
damnum irremeabile quod nobis pro
ducit tempus: propter hoc merito vi=
lis ⁊ abiecta eſt iudicanda hec noſtra
terrena vita. Et quantũ ſit fallibilis
ipſa mortalis vita: ⁊ vera pre inducta
poete ſententia. oſtendit Salomon in
principio. Eccl's di. Uanitas vanitatũ
et omnia vanitas. O ſapientia aurea:
et celebranda ſententia. O ceci ⁊ in=
aduertentes mortales cupidinis re=
rum caducarum et q̃ꝫ tranſitoriarum.
Ubi ſunt diuitie ⁊ theſauri poſſeſſi a
principibus ſecularibus ⁊ eccleſiaſti
cis. Ubi ſunt ſplendida vaſa aurea et
purgati argenti. Ubi multitudo equo
rum. Uanitas vanitatum ⁊ omnia va=
nitas: dicit Salomon. Sed vere nullũ
remediũ eſt magis congruũ q̃ꝫ iſta p=
calcare ⁊ vertere oculos mentis nr̃e
ad imitandos ſanctos: preſertim glo=
rioſiſſimum. N. q̃ ⁊c.

¶ In feſto alicui⁹ ſancti ꝓlogus com
munis. vt Anthonij. Silueſtri ⁊c.

Dedit illi clari
tatem eternã dñs deus
noſter. Eccl'. xliij. ¶ Cõ
cluſio eſt phi in lib. de bona fortuna.
ꝙ appetitus naturalis naturaliter tẽ
dit i bonũ. Dio. iiij. de di. no. Pulchꝛũ
et bonum oĩa deſiderant. Cum bonum
inquit phũs. iij. Ethi. ſit obiectũ volũ=
tatis. inter oĩa bona precipuum eſt vir
tus. In. ij. Ethi. Uirtus eſt que facit
bonũ habentẽ: ⁊ opus eius reddit bo=
num. Hec eſt q̃ facit hoiem laude di=
gnum. In. ij. Ethi. Uirtuti debet laus
Hiero. ad Celãtiã. Nobilitas ſumma
apud deũ eſt clarũ eſſe virtutib⁹. Hec
eſt q̃ facit hoiem deũ. In. vij. Ethi. Ho
mines dicunt dij ꝓpter virtutis excel
lentiam. p̃s. Ego dixi: dij eſtis. Hec eſt
que facit filios dei. Jo. i. Dedit eis po
teſtatem ⁊c. Hec eſt que hominẽ deo
aſſimilat. Apuleius in lib. de deo So
cratis. Nihil eſt deo ſimili⁹ q̃ꝫ vir ani

mo perfecte bonus. Et quia ſunt plures mali ꝙ̃ boni propter difficultatez boni. In .ij. Ethi. Malum eſt facile: bonum vero difficile. In eodem. Difficile eſt eſſe bonum: vnde pauci ſaluantur. Matthei .xxij. Multi ſunt vocati ⁊c. Aſculanus ſuper hoc lib. iiij. ca. iij. Multi ſunt vocati et pauci electi: ad conſequendas tantas virtutes et contemplandum diuinum conſpectū. Ideo oportet prouocare ad virtutem per premia et promiſſiones. et bona exempla. Unde Hiero. ad Paulinum preſbyterum. Habet vnumquodqꝫ propoſitum principes ſuos. Romani duces imitentur Camillos. Fabricios. Regulos. Scipiones. Philoſophi proponant ſibi Pythagoram. Socratem. Platonem. Ariſtotelem. Poete emulentur. Homerum. Uirgilium. Menandrum. Terentium. Hyſtorici. Tucididem. Saluſtium. Herodotuz. Liuium. Oratores. Lyſiaz Graccos. Demoſthenem. Tullium. Et vt ad noſtra veniamus. epiſcopi ⁊ preſbyteri habeant ad exemplum apoſtolos ⁊ apoſtolicos viros: quorum honorem poſſidentes habere nitantur. et meritum. Nos autē beamus propoſiti noſtri principes. Paulum et Anthonium. Iulianū. Hilarionem. Macharium. Et vt ad ſcripturarum auctoritatem redeam: noſter princeps Helias. noſter Heliſeus noſtri duces filij prophetarum: qui habitabant in agris ⁊ ſolitudine: ⁊ faciebant ſibi tabernacula prope fluenta Iordanis. Ille. Inter alios beatꝰ. N. cuius hodie romana eccleſia merito celebritatem ſolennizat nobis exemplo fidei vel conſtantie eſſe poteſt. Propter quod a deo ſublimatus eſt in regno celorum. Unde verba aſſumpta Dedit illi ⁊c.

¶ Expliciunt ſermones de ſanctis.

¶ Expliciunt ſermones de ſanctis Magiſtri Gabrielis de Barleta ordinis predicatorum et ſacre theologie profeſſor. Impreſſi Pariſius per Magiſtruz Johannem ſeurre al's de pica Expenſis honeſti viri Franciſci regnault. cōmorañ in vico ſcti Jacobi ad interſignium ſancti Claudij Anno incarnationis dñi Milleſimo quingētesimo ſeptimo. Die vo. xxv. Januarij.

¶ Regiſtrum operis.

¶ Quadrageſimale huius operis incipit in a. excepta epiſtola: et deſinit in t. omneſqꝫ ſunt quaterni.

¶ Sanctuarium vero incipit in A. et deſinit in L. omnes ſunt quaterni excepto L. qui eſt quinternus.